

i og for sig kan kaldes at gaa for vidt —, men tillige indbrager et væsentligt nyt Emne under Lovforslagets Indhold. Smidlertid ser jeg ikke, at der kan komme nogen Ulempe deraf, at vi be-  
tragte Forslaget som Ændringsforslag og tage det under Forhandling som saadant, hvilket derfor ogsaa skal ske. Skulde dette Ændringsforslag vinde Thingets Bifald, vilde derved de 3 første Ændringsforslag, som Udvalgets Flertal har stillet, tilligemed Lovforslaget være bortfaldne, og der bliver da at stemme over den fjerde Indstilling af Udvalgets Flertal, da den ogsaa inhereeres af Mindretallet (Sessen). Hvis derimod det Forslag, som det nævnte Medlem har stillet, skulde blive forkastet, gaa vi til Lovforslaget og Udvalgets Flertals Ændringsforslag paa sædvanlig Maade. Den ærede Ordfører har Ordet.

**Ordføreren (Krieger):** Jeg kunde i og for sig gjerne for Dieblirket blot henholde mig til Betænkningen; men det er jo blevet Skik og Brug, at Ordføreren ved Forhandlingens Begyndelse fremlægger, om jeg saa maa sige, Sagens Stilling, og jeg skal da heller ikke fravige denne Skik og Brug, men i al Korthed paapege de forskellige Forslag, som foreligge Thinget. Det vil vides, at dette lille Lovforslag er kommet fra det andet Thing efter privat Initiativ. Det gaar ud paa, at, hvad gift Kvinde erhverver ved selvstændig Virksomhed, som ikke grundes eller vedligeholdes væsentlig ved Mandens eller Fællesboets Midler, og hvad bevisligt er anskaffet for sigt Erhverv, det har hun alene Ret til at raade over uden Mandens eller anden Bærges Samtykke. Dertil er knyttet den Bestemmelse, at i Husfruens Rettighed efter denne Lov skulde der ikke ved Ægtepagt kunne gøres nogen Indskrænkning. Dette Lovforslag er, som det let vil ses, i Omfang og Indhold temmelig stærkt begrænset, og det er fremkommet, efter at Spørgsmaal vedrørende denne Materie flere Gange har været Gjenstand for Forhandling i det andet Thing. Det har fremdeles været Gjenstand for en temmelig omfattende Forhandling i Rigsdagen, navnlig i dette Thing ved Sagens 1ste Behandling, i hvilke Forhandlinger Regjeringen gennem vedkommende Minister har taget en omhyggelig og fylbig Del. Under disse Omstændigheder har Udvalgets Flertal ikke kunnet skjønne, at her vare de Betænkkeligheder, som under disse Forhold ganske sikkert kunde reises mod, at et Lovforslag, som, om det end ikke er indgribende, dog vedrører et særdeles vigtigt Rettsforhold, førtes frem ved privat Initiativ. Det kan dog ikke være Meningens uden videre at betegne det Udspring til Lovgivningsvirksomhed som mindre heldigt eller vel endog som utilstedeligt; man har jo tvertimod sat Pris paa, at Initiativet ikke var forbeholdt Regjeringen alene. Formentlig maa det altsaa være selve Lovforslagets Indhold, der bestemmer,

om og hvorvidt det egner sig til Antagelse eller ikke. Her har Udvalgets Flertal i Henhold til de temmelig omfattende Forhandlinger, som paa Sagens tidligere Trin, og deriblandt ogsaa her i Salen, have været førte angaaende denne Sag, ikke kunnet Andet end finde, at det var et Retserfordigedskræv, som fuldstændigjordes ved den Bestemmelse, som findes i Lovforslaget. I og for sig have vi derfor ikke kunnet Andet end tilraade Sagens videre Fremme i Thinget. Et andet Spørgsmaal er, om Lovforslaget egner sig til Vedtagelse aldeles uforandret, som det foreligger. Vi have nu ikke troet, at der ved denne Leilighed var Opfordring til i Overensstemmelse med et æret Mindretal at give Lovforslaget et meget forøget Omfang, en væsentlig større Rækkevidde, Bistnot ere vi tilbøjelige til at tro, at det Tidspunkt er kommet, da det var ønskeligt, at Regjeringen nærmere overveiede de Spørgsmaal, som Ægtepagtsinstitutionen frembyder; men vi mente, at der her var saa mange og saa vigtige Spørgsmaal, at det er nødvendigt, at denne Sag undergives en mere i det Enkelte gaaende Undersøgelse, end den hos os hidtil har faaet, inden Sagen bringes til Afgjørelse paa Rigsdagen. Af den Grund have vi haft Betænkkelighed ved nu at indlade os paa de Spørgsmaal, som en nærmere legislativ Ordning af Brugen af Ægtepagter vil medføre. Dersom her alene havde været Spørgsmaal om Formen for Ægtepagter, er det muligt, at i alt Fald nogle af Udvalgets Medlemmer ikke vilde have haft nogen særdeles Betænkkelighed ved at at gaa ind paa Sagens Drøftelse, især hvis den ærede Minister dertil havde villet give sin Bistand. Men Forholdet er dette, at vor Lovgivning ikke er klar, i alt Fald er Theori og Praxis ikke klar med Henyn til de mange Spørgsmaal, som kunne opfares om Retsvirkningen af Ægtepagter. En nærmere Prøvelse af dette Forhold vil uden Tvivl vise, at man ikke kan blive staaende hverken ved en Afgjørelse af, under hvilken Form en Ægtepagt kan oprettes, eller ved ganske i Almindelighed at hjemle Ægtepagtens Gyldighed; men det vil uden Tvivl vise sig nødvendigt at komme ind paa ikke saa Spørgsmaal vedkommende selve Indholdet af det Rettsforhold, som opstaar mellem Ægtefæller ved Ophævelsen af det sædvanlige fuldstændige Formuesfællesskab. Dette er Grunden til, at vi ikke have kunnet følge et æret Medlem, som allerede ved denne Leilighed har optaget Spørgsmaalet om Ægtepagter i et særskilt Forslag, altsaa til Afstemning her i Thinget.

Derimod har Flertallet, som det vil sees af Betænkningen, troet at burde fremsætte nogle mindre Ændringsforslag. Ved første Behandling af nærværende Lovforslag fremkom der forskellige Bemærkninger, som nærmest maatte siges at vedkomme Lovforslagets Form. Vi have prøvet disse. Efter denne Prøvelse, saavel som de Betragtninger,